

שקם את אסירות, נווה תירצה, הסתבכה ופוטרה בגלל אסירה

עירית להתפרנס מעבודתה במישחק, כמשך תקופה מסוימת עבדה כמל-צריח במיסערת יוקרה תל-אביבית. לפני כשנה, באמצעות הסוכנת שלה, לביאה הון, התוודעה לאסירה לשעבר, תוך כדי שיחה עם האסירה, הבויק רעיון במוחה. מכיוון שהיתה מובטלת מעבודה החליטה לנסות לארגן חוג דרמטי בנווה תרצה. היא התקשרה אל שלטונות הכלא באמצעות השחקן נית מרים נבו, שלה היא קוראת, אמי המאמצת. נבו, שהרריכה בעבר חוג דרמטי בנווה תרצה, המליצה על עירית בפני רעיה אפשיטיי, מנהלת הכלא ראו. רעיה הפגישה את עירית עם קצינת-החינוך של הכלא, מלכה אולמרט, גיסתו של ח"כ אהוד אולמרט, ועירית נכנסה לעבודה.

הסתבכות במישפט

יא קשרה קשרים בלתי-אמצעיים עם האסירות. השחקנית קטנת-הגוף הקרישה לעבודתה ככלא ימים ולילות, היא לימרה את הכנות תיאטרון, לא רק תירגלה איתן תרגילים דרמטיים. את השכר לעמלה ראתה כאשר עזבה רעיה אפשיטיי את תפקידה, והכנות אירגנו למענה מסיבת-פרידה, ובמיסגרת המסיבה העלו קטעים נבחרים ממחזותיהם של מולייר ושקספיר. ההצלחה היתה עצומה.

עירית הצליחה לרכוש את אמונו של האסירות, במיוחד נקשרה לשלוש אסירות, שאחת מהן היא אמירה בליכטנטל, צעירה בת טובים, שריצתה עונש מאסר על סיוע לרצח. אמירה, שהשתחררה בינתיים מן הכלא, באה מבית צפון תל-אביב, אחיה הוא עובד בכיר בחברת פירסום. קישרי ידידות אמיצים נקשרו גם בין עירית ובין מנהיגת האסירות, שרה אנג'ל. בשלב מאוחר יותר, כאשר זוכתה אנג'ל במישפט הרצח הכפול, מחוסר הוכחות, התגוררה בביתה של עירית פרנק, קשריה של עירית עם אסירות שיצאו לחופשי מבית-הסוהר, היו הדוקים למדי, היא ניסתה לעזור ולשקם אותן, טוב ליבה, הנאיביות שלה והאמונה כי תצליח להחזיר אותן למוטב, התנפצו נוכח המציאות המרה: אחת מאותן אסירות הצליחה לסכך את עירית עד כדי כך, שהיא משמשת כיום כעדת-תביעה במישפטה וסולקה מע' בורחה כממריכת דרמה בכלא.

קשה לרובב את עירית פרנק בנושא שיקום האסירות, קשה עוד יותר לרובב אותה בנושא יחסיה עם שרה אנג'ל. אין היא רוצה להפוך את נסיונה לשקם אסירות לקרדום לחפור בו. היא היתה מעדיפה שכל הסיפור לא יתפרסם. לדבריה, הצליחה לשמור את העניין כסוד מהעיתונות בכוונה תחילה, שכן את עבודתה לא עשתה כדי שיהיה כתוב עליה בעיתונים, את עבודתה, כך היא אומרת, עשתה כאמת לשם שמים. במיוחד אין היא אוהבת לדבר על נסיונה לשקם אסירות שהשתחררו מהכלא, גם את זה לא עשתה כדי לקבל פרס, אלא מכיוון שהאמינה באמת ובתמים שכן צריך לעשות, שאולי אם תצליח למצוא להן מקומות עבודה, אם תצליח להחזירן למוטב, אותן מהמסים, תצליח להחזירן למוטב, לחיים נורמליים.

רק אחרי בקשות חוזרות ונשנות הסכימה עירית לספר את סיפורה, וגם זאת בתנאי שלא כל השמות של המעורבים בעניין יפורסמו בעיתון. סיפורה עירית:

קודם כל, אני רוצה שיהיה ברור, שאני מתנגדת לסמים בצורה קיצונית והיחסים שלי, הן עם הכנות שניסיתי לשקם והן עם חברים פרטיים, מותגים בדבר אחר: בלי סמים! לא אציין שמות

ואנסת עירית פרנק עם שלמה תרשיש בסרט עדות מאונס. בנווה תרצה למדה לה' כיר את עולם הפשע, יצרה קשרים עם צרכניות

והתגברו לזה שיש לי קשרים עם הכנות אחרים שהן משתחררות, אבל אני לא הייתי על תקן של טוהרת. היה מותר לי לשמור על קשר. נקראתי לחקירה. במישפטה אמרתי כל מה שאני יודעת, שזה בעצם שום דבר, והכל מתוך נאיביות, מתוך חוסר ניסיון והפכתי להיות עדת-תביעה.

ואז, הכנות ככלא חיכו לי כדי

מאמינה שאי פעם אפסיק להאמין כאנשים ולעזור להם. גם מעבודתי בבית-הסוהר פוטרתי בגלל טובילב ומפני שרציתי לעזור. כשכאתי בפעם הראשונה לנווה תרצה קיבלתי להם. כל הגדרות האלה. אבל לאט לאט נוצרו ביני ובין הכנות קשרים. הקשר נשבר, כשלא הערכתני נכון את העולם שבו הן חיות.

עדת יוקרה. היא טוענת שהיא שחקנית גדולה ושעוד תינתן לה ההזדמנות להוכיח את עצמה. חלומה הוא לבנים ולשחק כל חייה בסרטים ובתיאטרון.

מספרת עירית: לקח הרבה זמן עד שנוצרו יחסים גונה. פרושה יחסיה של עירית עם שרה אנג'ל גם היא מיוחדת במינה. אחרי שהשתחררה מהכלא ובזמן שעיתונאים סקרניים ניסו לאתר אותה ולמצוא את מקום מגוריה, התגוררה שרה אנג'ל בביתה של עירית פרנק ורק לפני כשבוע עזבה את הדירה למקום אחר. על יחסיה עם שרה אנג'ל מספרת עירית:

לשם שמים, אני נתק איתן את הקשר. ביחס לשרה אנג'ל, אני רוצה להגיד שבמשך כל התקופה שהתגוררה בביתי, לא ראיתי אותה נוגעת בסם, להיפך, היא כל הזמן רק דיברה נגד סמים.

לעשות לי מה שהן קוראות 'פנים' שזה במונחים של עולם הפשע מישפט. ואז, למרות שאני הייתי מוכנה להתייצב למישפט, הנהלת הכלא לא הסכימה והחליטה לפטר אותי. עד כאן סיפורה של עירית.

היא זו שנשברה

עירית מדליקה סיגריה בסיגריה, בכתבה שהתפרסמה אודותיה בה' עולם הזה. לפני כשנה (העולם הזה 15.6.83) צויין כי היא ממעטת לעשות. הטראומה שעברה על עירית כנראה השפיעה עליה, איכותה מהכנות שניסתה לשקם עצומה, אך היא, במן אמונה כמעט עיוורת, מתעקשת שאם רק היתה מצליחה לגמול אותן מהמסים, היתה מצליחה להפוך את האחת לעיתונאית, את האחרת לעד

בחורה שניסיתי לעזור לה — ניסיתי לארגן לה עובדת-סוציאלית, ניסיתי לארגן לה עבודה — השאירה לי יום אחד הודעה על המזכירה האוטומטית שהיא חשורה ברצח והיא רוצה לדבר איתי לפני שהיא מסגירה את עצמה. לא הייתי בעיר, באותה תקופה השתפתי בצילום סרט, וכשקראתי את ההודעה מחקתי אותה, לא חשבתי לחפש את הבחורה. אף פעם לא השקעתי בעזרה לכנות יותר מדי מאמצים ושכחתי את העניין.

מאוחר יותר פגשתי את קצינת החינוך מלכה, והיא שאלה אותי אם קראתי עיתונים, אמרתי שלא והיא אמרה לא קראת על הבחורה? אמרתי לה: את רוצה להגיד לי שזה רציני? והיא אמרה: זה רציני ועוד איך! ואז סיפרתי לה שהבחורה השאירה לי הודעה על המזכירה, היא והמנהלת חיה הודיעו מייד למישפטה שהבחורה השאירה אצלי הודעה. הן בכלל

מלצרית

בזמן שהייתה מועמדת למרס היוק' רתו אמי של הטלוויזיה האמריקני' אית. נאלצה עירית לעבוד למרסותה כמלצרית במי-

רצו לעשות לי פנים

מאמינה שאפשר לעזור לכנות האלה. את יכולה לקרוא לזה נאיביות, טימטום, אורחות טובה. לא יודעת. נפגעתי מהמון אנשים בחיי, ועברתי די הרבה.